

Precizare privind utilizarea denumirii de Catedrala Națională ca sinonim pentru Catedrala Mântuirii Neamului

După Războiul de Independență din 1877-1878 și după Marea Unire din 1918, necesitatea construirii unei Catedrale creștin-ortodoxe în București s-a resimțit din ce în ce mai mult în rândul credincioșilor, ca recunoștință adusă lui Dumnezeu pentru dobândirea Independenței de Stat și pentru înfăptuirea României întregite, acest proiect fiind susținut atât de conducerea Bisericii Ortodoxe, cât și de conducătorii țării, în special de regele Carol I și de regele Ferdinand.

Lăcașul de cult care urma să fie construit a primit inițial numele de Catedrala Mântuirii Neamului, cu sensul de izbăvire a poporului de sub asupritorii străini, această expresie fiind întrebuințată atât de Mitropolitul Primat Miron Cristea, cât și de regele Ferdinand, care, în hrisovul regal adresat Sfântului Sinod în data de 10 mai 1920, afirma:

„Această cântare (cu noi este Dumnezeu – n.n.) trebuie să răsună în Biserica Mântuirii pe care suntem datori să o ridicăm în Capitala tuturor românilor, ca semn de mulțumire pentru ajutorul Celui Preaînalt și ca simbol al unității sufletești a întregului neam și veșnică pomenire celor răposați pentru înfăptuirea României

întregite”[1].

Întrucât hramul principal al noii Catedrale este Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor, aceasta fiind sărbătoare națională (potrivit Legii 379/2003), s-a considerat că denumirea de Catedrală Națională este mai scurtă și mai explicativă.

Denumirea de CATEDRALA NAȚIONALĂ decurge firesc și din prevederile art. 5 alin. (2) din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, recunoscut prin Hotărârea de Guvern nr. 53/16 ianuarie 2008, „Biserica Ortodoxă Română este națională și majoritară potrivit vechimii apostolice, tradiției, numărului de credincioși și contribuției sale deosebite la viața și cultura poporului român. Biserica Ortodoxă Română este Biserica neamului românesc”.

Statul Român, prin intermediul instituției competente, Secretariatul General al Guvernului, a comunicat Patriarhiei Române, în anul 2016, faptul că nu este necesar acordul acestei instituții „pentru utilizarea cuvântului națională în cadrul denumirii Catedrala Națională, având în vedere faptul că denumirea unui edificiu de cult nu intră sub incidența actelor normative”.

Totodată, menționăm faptul că, la solicitarea Patriarhiei Române, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM), prin Decizia de admitere la înregistrare nr. M 2016 04409 emisă în data de 03 noiembrie 2016, a înregistrat „marca individuală combinată constând din denumirea CATEDRALA NAȚIONALĂ, cu element figurativ: (însăși) imaginea Catedralei”.

În concluzie, folosirea denumirii Catedrala Națională ca sinonim pentru Catedrala Mântuirii Neamului este deplin justificată din punct de vedere bisericesc, patriotic, cultural, legal și identitar. Această denumire este mult mai ușor de tradus în limbile de circulație internațională, având echivalent și între edificiile reprezentative din alte state ale lumii (de exemplu: National Cathedral din Washington DC, Statele Unite ale Americii).

[1] Nicolae Șt. Noica, Catedrala Mântuirii Neamului – istoria unui ideal, Editura Basilica, București, anul 2011, p. 46.

– basilica.ro | Foto credit: catedralaneamului.ro